

Novo volitve.

Državni zbor je bil dne 30. marca s cesarskim pismom razpuščen. Cesar je ukazal ministrskemu predsedniku, da takoj pripravi nove volitve. Te se bodo vršile dne 13. junija.

Volitve za državni zbor so razpisane za torek, dne 13. junija. Morebitne ožje volitve se bodo vršile dne 20. junija.

Pri zadnjih državnozborskih volitvah l. 1907 se je na Slovenskem Štajerju volilo tako-le:

1. Okraj Maribor levi breg, Sv. Lenart, Gornja Radgona, Ljutomer štel je vseh glasov 14.240. Oddanih je bilo: 9776. Dobili so: Roškar (Kmečka zveza) 6656, Mursa (liberalec), Kukovec (socialist), Senekovič (štajercijanec) skupaj 2993 glasov.

2. Okraj Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice vseh glasov 10.873, oddanih 7705. Pišek (Kmečka zveza) 4311, Glaser (liberalec), Kresnik (štajercijanec), Vidmar (socialist) skupaj 3273 glasov.

3. Okraj Ptuj, Ormož vseh glasov 13.824, oddanih 9054. Ploj (takrat Kmečka zveza) 5390, Ornič (Nemec), Zadravec (liberalec) skupaj 3561 glasov.

4. Okraj Celje, Vransko vseh glasov 10.070, oddanih 7449. Roblek (liberalec) 4131, dr. Povalej (Kmečka zveza) 2658, Vodopivec (štajercijanec) in socialni demokrat skupaj 1660 glasov.

5. Okraj Rogatec, Šmarje, Kozje vseh glasov 8755, oddanih 6604. Dr. Korošec (Kmečka zveza) 4187, Žurman (liberalec), Drogenik (štajercijanec) skupaj 2308 glasov.

6. Okraj Laško, Sevnica, Brežice vseh glasov 10.634, oddanih pri ožji volitvi 8.043. Dr. Benkovič (Kmečka zveza) 4432, Roš (liberalec) 3594.

7. Okraj Gornji Grad, Soštanj, Slovenj Gradec, Marenberg pri lanski volitvi vseh glasov 10.120, oddanih 4909. Dr. Verstovšek (Kmečka zveza) 3179, Kac (liberalec) 1730.

Vseh glasov je dobila Kmečka zveza leta 1907 pri volitvi v državni zbor 47.883, liberalna stranka 9550. Kakor so pokazale lanske deželnozborske volitve, smo od istega časa že vrlo napredovali.

Naša naloga. Slovenska kmečka zveza ima izvršiti pri prihodnjih volitvah veliko nalogo. Pokazati mora svetu, da med slovenskim ljudstvom ni prostora za lažnji liberalizem, najsi bo v slovenski ali nemškutarski obleki. Obenem mora narediti konec domačim prepripirom s tem, da združi vse dobro misleče Slovence pod eno zastavo, pod enim taborom. Kdor ni zadovoljen s katoliškim in kmečkim programom, naj se stisne v kot in ne moti napredka svojega ljudstva z neplodovitimi boji. Zastava Slovenske kmečke zveze, vihraj nam veselo v boj in nas navdušuj v boju, da te nazadnje ovenčamo z vencem sijajne zmage na celi črti.

O naši stranki piše graški dnevnik „Gr. Volksblatt“ tako-le: Kar se tiče slovenskih volilnih okrajev, se bo bržkone v toliko spremenilo, da bodo zadnje liberalne trdnjave vzete od Slov. ljudske stranke (Kmečke zveze): V organizaciji so krščansko-socialni Slovenci močno napredovali, tako, da se v njih krogih izraža upanje, da si bodo pridobili vse volilne okraje. Gornjegrski marenberški okraj so v domačini volitvi liberalcem že odvzeli, zdaj se gre torej še za 26. in 27. volilni okraj, da ga jim iztrgajo. Prvi okraj je imel dosedaj senatni predsednik dr. Ploj, ki pa je šel svojo pot in je iskal zveze z liberalci. Kakor slišimo, ne bo več kandidiral; imenovanje senatnim predsednikom ga je nemara privedlo do sklepa, da se odtegne političnemu življenju. Liberalci bodo potem v veliki zadregi, da bi mu našli vrednega naslednika, in s tem je zmaga Ljudski stranki (Kmečki zvezi) zelo olajšana. Več napora bo treba v celjskem volilnem okraju, če se pomisli, da je dobil liberalni kandidat pri zadnjih volitvah skoraj 2000 glasov več. Če se jim tudi tukaj posreči, da zavihra njih zmagovalna zastava čez okraj, potem je slovenski liberalizem na Spodnjem Štajerskem položen v grob. Sedanja volitve bodo med Slovenci radi tega posebnega pomena, ker se gre za obstoj ali propad liberalizma. — Tako nemški list. Ne samo slovenska javnost, ampak tudi nemška, in sploh vsa avstrijska javnost bo tokrat s posebnim zanimanjem nasledovala volilni boj Kmečke zveze. Postavimo se kot junaki, da bomo zmagovalci na celi črti.

Razne novlice.

Iz finančne službe. Davčni oficial pl. Grutschreiber je prestavljen iz Ljutomerja v Sevnico, in davčni asistent Henrik Snideritsch iz Laškega trga v Ljutomer. Nadalje so bili prestavljeni: kontrolor Anton Jurgl iz davčnega urada v Lienzenju v Maribor, Vincenc Gal iz Cmurčka v Radgona in Jak. Malinger iz Ptujja v Kozje.

Iz justične službe. Višje deželno sodišče je imenovalo pravnega praktikanca pri okrožni sodnji v Mariboru Friderika Felberja in pravnega praktikanca pri deželni sodnji v Ljubljani Kajetana viteza pl. Premiersteina avskultantom.

Iz orožniške službe. Orožniška postaja v Slivnici se je premestila v Hoče.

Iz gozdarske službe. Poljedelski minister je imenoval gozdarskega nadkomisarja Antona Zhuberja pl. Okrog v Mariboru gozdarskim svetnikom.

Gospodarska zveza. V četrtek dne 30. marca dopoldne je imela Gospodarska zveza svoj občni zbor. Udeležilo se ga je lepo število članov. V imenu načelstva je poročal predsednik dr. Lampe. Povdarjal je, da je bilo minulo leto za vse zadrugištvu in sploh za gospodarsko življenje skrajno kritično in težavno. Slaba letina, kriza na denarnem trgu, razni polomi, v prvi vrsti Agro-Merkurjev, vse to je vplivalo ovirajoče na razvoj zveze. Vendar je pa vse te težave srečno prenesla in bilanca izkazuje 2250.49 čistega dobička. To je gotovo znamenje, da se kmečko zadrugištvu, ki je še mlado in nenavajeno težkih kriz, lepo utrjuje. V naprej se bo zveza zlasti bavila s posredovanjem za nabavo poljedelskih strojev in raznih semen. Nabava živine za vojno mornarice ostane še nadalje v rokah Gospodarske zveze. Mornarica noče argentinskega mesa, ampak domače. Tudi centralo za prodajo živine prevzame zveza. Poročilo o poslovanju je podal načelstveni ravnatelj gospod J. Jovan. Skupni promet blaga je znašal 4.023.123 K 86 v, skupni promet denarja 14.299.129 K 16 v, celotni promet tedaj 18.322.363 K 2 v. Včlanjenih je bilo koncem leta 83 zadrug 559 zadrugištvu, ki imajo za 9202 K vplačanih deležev. Pri volitvah je bil mesto odstopivšega dr. Lampeta, ki je prevzel zadrugiški referat v deželnem odboru, izvoljen za predsednika profesor na trgovski šoli Karol Dermastija.

Novi sanitetni okraj se namerava v področju okrajnega glavarstva v Mariboru ustanoviti in sicer za sledeče občine: Sv. Miklavž, Gornje Hoče, Spodnje Hoče, Pobrežje, Skoki, Bohova, Rogoza, Slivnica, Spodnji Duplek, Ciglenci, Sorkovec in Dogoše.

Nemškutarsko gospodarstvo. V ilustracijo, kako so „Štajercerji“ napadi na naše zadrugišno delo in organizacijo vprizorjeni samo iz namena, zakriti denarne stiske raznih nemških in nemškutarskih zavodov in trgovcev, navajamo sočno razpravo, ki se je vršila pred par dnevi v Celju. Znani velenjski vele-nemec Wutti je stal pred sodiščem obtožen krivde. Ta Wutti je tako gospodaril, da je v par letih zagospodaril 13.000 K. Obsojen je bil na 10 dni težke ječe. O tej obsodbi svojega prijatelja „Štajercer“ gotovo ne bo poučil svoje backe. Pa bi bilo tako hvaležno, napisati članek o nemškutarskem gospodarstvu, posebno, ker slučaj Wutti ni osamljen. Ponovimo: Pri naših nasprotnikih mora silno smrdeti, sicer bi „Štajercer“ ne kričal tako divje.

To so prijatelji. Povsod se hlinijo štajercijanci kot prijatelji našega ljudstva. Toda to je samo na zunaj, v srcu pa se jim želi slovenske krvi in slovenskega mesa. Najprej so zanesli razpor in sovraštvo v vrste naših ljudi. Hujskali so sosedu na sosedu, sinu na očeta, moža proti ženi. Opravljali so satansko delo. Sedaj, ko traja prepripi sam naprej, začeli so naskok na naše kmečke posojilnice. Nesramno lažejo o teh posojilnicah in nekateri ljudje, ki teh brezbožnih nasprotnikov ne poznajo, jim verjamejo. Zato dvigajo denar v kmečkih posojilnicah ter ga nosijo v nemške denarne zavode. Tam stoji sedaj nemški advokatje in drugi nemški stanovi okoli polnega korita, katero so napolnili slovenski kmetje, ter se smeji. Komu se smejijo?

Gonja za denar. Nemškutarji in Nemci grdo lažejo o slovenskih denarnih zavodih. Zakaj? „Slovenec“ je izvedel, da so imeli radi enotnega hujskanja zborovanje, na katerem so sklenili: 1. Začeti se mora v „Štajercer“ gonja proti slovenskim zavodom ter nadaljevati številko 2. Izdati se mora knjižica, v kateri se somišljeniki pozivajo, da bojkotirajo vse, kar je slovenskega. 3. Posebna gonja se mora začeti proti slovenskim posojilnicam v Ptujju, Mariboru, Ormožu, Celju, Konjicah, Brežicah, Slov. Bistrici, Ljutomeru, Soštanju, Slov. Gradcu, Gor. Radgoni. 4. Pri tej gonji se mora gledati pred vsem na to, da se v slovenskih posojilnicah vzdignejo večje vloge in naložijo v nemških. 5. Linhart mora prirejati shode, ki so na videz proti obstrukciji, v istini pa proti slovenskim posojilnicam. Na tak način upajo Nemci gospodarsko oslabilo slovensko ljudstvo ter zopet okrepiti nemške denarne zavode.

Proti ljudstvu. Štajercijanci so začeli hujskanje proti slovenskim kmečkim denarnim zavodom radi tega, da bi nezavedni ljudje vzdigovali svoj denar in ga nosili v nemške mestne šparkase. Vsak ve, da vsaka posojilnica naložen denar zopet izposodi, da ga torej nima zaprtega v kaki kasi, ker obresti ne rastejo same. Ako bi imela grda gonja nemškutarjev ta uspeh, bi morale slovenske posojilnice odpovedati posojila. Ker pa siromaki, ki imajo posojila, ne morejo dobiti drugod novega denarja, bi se jim morala nazadnje prodajati posestva. Iz posestev pregnati naše ljudi, to je zadnji cilj štajercijanec! Hudič nima večje ljubezni do siromaka, kakor jo ima štajercijanec. Vendar pa ne smemo pozabiti, da so dali tem prijateljem povod za gonjo naši liberalci s svojim brezvestnim gospodarstvom. Proč z nemškutarji in liberalci!

Mi in liberalci. Nobena naših posojilnic ni prizadeta od nemške gonje in hujskarije. Mi bi lahko sedaj križem držali roke in gledali, kako se podirajo liberalcem njih denarne trdnjave. Toda prstovoljno smo se postavili v bran nemškemu navalu. In še-le sedaj, ko smo stopili mi na plan, se je zajezila nemška gonja. Storili smo to iz ljubezni do ljudstva, ki je navezano tuintam na liberalno posojilništvo. Liberalci niso bili nikdar zmorni takega dejanja, ker

niso nikdar ljubili slovenskega ljudstva. Vemo, da nam tudi za to uslugo ne bodo hvaležni.

V ječo z njimi! Po deželi zunaj se klatijo neznanji ljudje, ki po gostilnah in na cestah hujskajo proti slovenskim posojilnicam ter trosijo o njih grozeče novice. To so od Nemcev najeti in plačani agitatorji, katere so si naročili iz tujih krajev, da jih pri nas nihče ne pozna. Pozivamo župane, da dajo tako sodrigo takoj zapreti v občinsko ječo ter storijo potem nadaljne potrebne korake.

Občni zbor štajerske C. kr. kmetijske družbe v Gradcu. V sredo in četrtek 29. in 30. marca se je vršil v Gradcu občni zbor štajerske Kmetijske družbe. Bil je zelo dobro obiskan. Prvi dan se je razpravljalo o raznih predlogih podružnic in je bilo zelo mnogo predlogov sprejetih. Predalec bi prišli, ako bi hoteli v naslednjem navajati vse, ker nam itak vedno primanjkuje prostora. Omenjamo samo, da se je sklenilo izdajati „Gospodarski List“ vsak teden in da se uvede na Kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel. pouk o vinoreji. Drugi dan se je tudi še razpravljalo o predlogih. Poslanec Roškar je krepko označil postopanje Nemcev, ki se ozirajo samo na Srednji in Zgornji Štajer, a se za Južnega nič ne brigajo. V resoluciji odločno zahteva, da se v bodoče ozira na vse okraje enakomerno in se poskrbi za povzdigo živinoreje na Spodnjem Štajerju. Roškarjeva resolucija je bila sprejeta. Malo grdo so se sicer držali Nemci, ko so glasovali za njo, toda ker se delajo na zunaj vedno kot najbolj pravičeni, so morali vgrizniti v to kislno jabolko. Poslanec Roškar je tudi utemeljeval predlog, naj se posreduje pri vladi, da dovoli posestnikom, da smejo določeno mero, 56 l žganja žgati v prihodnjem letu, če je kako leto izostalo tako n. pr. za dve leti 112 l. Predlog je bil sprejet. Z navdušenjem je bil sprejet tudi protest proti uvozu argentinskega mesa. Končno so se vršile volitve. Poslanec dr. Verstovšek se je pikro pritoževal nad nemško pristranostjo in je končno predlagal, naj se izvolita iz cele skupščine v odbor tudi poslanec Roblek in Majcen Gab. Prešerni Nemci so pa skromno/zahtevo kratkomalo odbili. Tedaj še v tako strogo stanovskem društvu, kakor je Kmetijska družba, ne poznajo Nemci nikake pravice, povsod hočejo biti gospodarji, slovenski kmet naj bi bil pa hlapec. Pri volitvah je bil izvoljen predsednikom grof Attems. Izmed Slovencev so izvoljeni: v revizijski komite g. nadučitelj Pušenjak iz Št. Mihela nad Mozirjem in pa g. župnik Gomilšek. Za odbornike so izvoljeni iz skupine za Spodnji Štajer, g. odbornik Robič, g. Taler in g. Mursa. —

Koncem zborovanja se je sklepalo o odlikovanjih. Odlikovan je grof Attems z žezno kolajno. Med drugimi so dobili odlikovanja: župan Faleschini iz Brežic, srebrno kolajno (za kake zasluge, res ne vemo!); izmed Slovencev ni dobil tega odlikovanja nobeden. Medeno kolajno so dobili: Wrešner iz Št. Ilja v Slov. gor.; pos. Kandič S. iz Ormoža; nadučitelj Porekar iz Huma; Čepe iz Pesnice; ravnatelj Fr. Vrečko iz Slovenjega Grada; častno diplomo: Fr. Korpar, posestnik iz Formina, in Bl. Tovšek, posestnik iz Št. Ilja nad Turjakom.

Možje in mladeniči! Razpisane so državnozborske volitve, naj bodo zadnji naš bojni pohod proti liberalcem. V tem boju jih moramo za vselej potisniti na tla. Potem bo mir v slovenski domovini. Zato pa se organizirajmo za agitacijo. Vsaka vas mora imeti par agitatorjev, ki bodo kot vojskovodje svojega kraja vodili volilno borbo.

Iz volilne borbe. Še-le nekoliko dni je preteklo od razpusta državnega zbora, in že smo notri v polni volilni borbi. Vse stranke, posebno one, ki imajo slabo vest, se z mrzlično naglostjo pripravljajo na volilni boj. Čas, ki mu je odmerjen, je tudi res kratak, zato je taka hitrost kolikor toliko umljiva. Povsod se že postavljajo kandidati. Slišijo se nova imena, stari politiki izginjajo iz pozorišča, skratka, vse dela in se trudi. Poslancem S. K. Z. in z njimi združenim poslancem Vseslovenske ljudske stranke ni treba nobenih prenapljenih korakov. Naša stranka je ves čas svojega obstoja izvršno vršila svojo nalogo, zato se ji ni bati sodbe ljudstva. Mirnega srca prepučta zavednim volilcem, da si bodo na zaupnih shodih izbrali kandidate, katerim zaupajo. Ni nam potreba vsiljevati raznih ljudi, kakor se godi to ravno v teh dneh skoro povsod v državi. Samo dva kandidata sta že imenovana od naše strani. Kmečka zveza za ljubljansko okolico je v nedeljo, dne 2. t. m. proglašila enoglasno kandidaturu voditelja dr. Šusteršiča, in koroški Slovenci so ravno tudi v nedeljo postavili svojega voditelja Grafenauerja za kandidata. Kakor je videti, gremo v dobrem znamenju v boj. Voditelj naših kranjskih somišljenikov, in obenem vodja Vseslovenske ljudske stranke, dr. Šusteršič, in pa voditelj zatiranih koroških bratov, Grafenauer, sta bila prva pozvana od našega ljudstva k zopetni kandidaturi in stopata kot prva na plan.

G. Kos Alojzij, župnik v pokoju pri Sv. Martinu v Rožni dolini, je umrl dne 2. aprila t. l. v 70. letu svoje dobe. Rojen dne 1. julija 1841 pri Sv. Urbanu blizu Ptujja, v mašnika posvečen dne 29. junija 1865 je služboval kot kaplan pri Sv. Ilju pod Turjakom, v Starem trgu, pri Novi Cerkvi, kot župnik v Crešnjicah in od 4. septembra 1892 kot župnik pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

Mariborski okraj.

m Kamnica pri Mariboru. Kakor se govori, bo de g. Gottfried Petschar odložil prihodnje dni županstvo. Hvaležnost našega posojilništva je na vseli koncih in krajih ista: prej ali slej brca.

Sp. Sv. Kungota. Josip Serneč, kmečki sin v Gradški, nam piše, da ga prizadeji sumničijo dopisa iz Sp. Sv. Kungote ter mu na razne načine celo žugajo. Izjavljamo, da ni g. Josip Serneč z omenjenim dopisom v nobeni zvezi.

Hoče. V nedeljo, dne 9. aprila po večernicah ima Mladeniška zveza zopet poučno zborovanje pri g. Rojku. Na dnevnem redu so: govori, deklamacije in petje. Pridite vsi udje Mladeniške zveze in drugi dobro misleči. Sprejemali se bodo tudi novi udje. Živijo! Na svidenje!

Hoče. Na praznik Oznanjenja Marije Deviče so si ustanovili naši nemčurji „Südmark“-društvo — oznanjenje protestantizma in nemške šole. Izbrali so si gostilno g. Stanitza, priporočajo ga na ta način Südmarki. Vzrok, oziroma povod ustanovitve je bil sledeči: Dobro znani naš učitelj Gatti je izgubil pri hočki občini tajništvo, ki mu je vsled njegove prebrisanosti in po zaslugi prejšnjega župana Werniga neslo lepe novice. Tej nesreči je sledila kmalu druga. Naš nadučitelj Moder, Gattijev nerazdružljiv prijatelj, v veselih in žalostnih dneh in nočeh, je izgubil tajništvo občine Pivola. Za te in še druge bridke izgube nemčurstva in štajercijanstva je bilo treba nekakega nadomestila, kajti lahko si mislimo, da se ne da dobro živeti samo od posilinemškega navdušenja. Utešilo za izgubljeno si ti, o ljuba, draga Südmarka, ti edina njih rešiteljica! Nadučitelj Moder ne nosi zastoj božjega imena! Osivel si že pri nas in tvoja modrost je dosegla sedaj svoj vrhunec, kajti postal si že tako moder, da so te po dolgih letih tvoje bivanja v Hočah smatrali za sposobnega vsaj enega predsedniškega mesta. Kot nadučitelja na slovenski šoli so te izvolili za predsednika Südmarke. Najbrž ni bilo zraven nobenega pristnega Nemca. Kaka čast in slast gledati nemške trake preko slovenskih prs in jih ljubko nazivati „Deutscher Bruder“. Kaka razlika med sedanji razmerami in onimi pred 40. leti, ko je bilo izpraznjeno učiteljsko mesto! Moder! Moder takrat in sedaj. — Kar se tiče šole, je stlačenih preveč otrok v posamezne razrede, kar naši deci, najdražjemu, kar imamo, zelo škoduje na zdravju. Pa tudi učni uspehi ne morejo biti v teh razmerah najslabše. Saj imamo prostor že za četrti razred, a delalo se je na to, da se je prepustil Gattiju brezplačno za stanovanje. Bilo bi sedaj dobro, da naš nadučitelj Moder poskrbi, da zapusti Gatti svoje brezplačno stanovanje, kar bo kot kavalir gotovo storil, in da se otvori tam četrti razred. Saj smemo upati, da mu je blagor učeče se naše mladine bolj pri srcu, kakor vse drugo. Odpustili ti ne bomo nikdar, da si postal glavlar nam v verskem in narodnem oziru najsovražnejšega društva. Vedno in vedno si nas prosil, da te naj ne damo v časnik, ker si zelo občutljiv, ker je tvoje srce v jedru še slovensko, ker si rad z vsemi dober in ker te to strašno boli. Vedno si povdarjal važnost miru in sporazumljenja med občani, sedaj pa si zasejal v svoji dozoreli modrosti s pomočjo nekaj kratkovidnih renegatov med nas kal najhujšega nemara in sovražstva. Hotel si imeti boj, imej ga torej! Od naše strani se mora delo podvojiti in potrojiti, kajti drugače bi znal priti čas, ko se bo reklo: „Prepozno je!“ Nismo še izplačali niti slovenske občinske šole in že nam hočeš naprtiti plačevanje za nemško Südmarkino! Kako vablivo za našega kmeta v sedanjih dragih časih! Več prihodnjic.

Poljčane. „Stajerc“ in Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani. Ptujsko glasilo šnopsarjev in renegatov se je začelo zadnji čas zaletavati tudi v Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani, ker par nemškutarškim, a od slovenskega denarja vzdrževanim hranilnicam ni hotela vstreti in jim poslati vinkulacijskih izjav. Zlasti ni vseh tem prodancem geslo: „V imenu božjem!“, ki ga ima zavarovalnica na čelu svojih polje, in ga smeši, ker mu diši preveč po krščenstvu, a prav nič po nemškutarstvu in renegatstvu. Vedo pa naj duševni revčki in propalci okoli „Stajerc“, ki menda še niso videli zavarovalne police drugih zavarovalnic, da se z isto pravico, kakor večina drugih židovskih zavodov, sme posluževati tega lepega gesla tudi krščanska Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani. Vsem drugim pa naj bode to, da jo obira „Stajerc“, v znamenje, da je ta domača zavarovalnica res izvrsten zavod, ki zasluje težnje slovenskega ljudstva, in torej tudi ne more biti po godu „Stajerc“, ki ga hoče s kugo nevere, šnopsa in odpadništva za vsako ceno upropasti. Kako ljubezen ima do Slovenca-trpina, dokazuje to, da napram drugim židovskim zavarovalnicam nima niti ene grajalne besede, če teh katera koga oskubi in oslepari. W. Neka stranka blizu Poljčan se je preselila v drugo poslopje in to tudi naznanila zastopniku neke zavarovalnice „Stajerc“ baže, pri kateri je imela zavarovane svoje premičnine. Ko je lansko leto pogorelo poslopje in tudi njene premičnine, ji dotična zavarovalnica z izgovorom, da ji preselitev ni bila naznanjena, ni izplačala niti vinarja odškodnine niti vrnila vplačane premije. — Pri St. Jurju ob juž. žel. je pogorelo pretečeno leto nekemu posestniku poslopje do tal. A graška „Wechselseitige“ mu je izplačala samo nekaj čez 1100 K, čeravno je bilo poslopje zavarovano za čez 1600 K in še več kot toliko vredno. A dični „Stajerc“, ki je ves prežet ljubezni do slovenskega kmeta, ni odprl niti najmanj svojih smrdljivih ust ne v prvem, ne v drugem slučaju, čeravno mu je moralo biti to znano. — Torej proč s to sleparsko in gnusno cunjjo, „Stajercem“, in naročite „Slov. Gospodarja“ in „Stražo“ ter podpirajte dobre domače zavode, kakor je Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani. Vsakega pametnega in zavednega Slovenca naj bode skrb,

da svoje poslopje in premičnine pri njej zavaruje, ker bo to itak njegova lastna korist, in ji skuša pridobiti vsaj še enega novega uda. To bo najboljši odgovor giftni kroti v Ptuj in njenim slovanožrcem.

Pekel pri Poljčanah. (Sulferajnska šola.) Tukajšnji posilinemci se pripravljajo, da s pomočjo nemškega Sulferajna sezidajo v Peklu nepotrebno nemško šolo. Nepotrebno, rečemo, ker popolnoma nemška šola ni primerna niti za slovenske otroke niti za takozvane nemške, katerih pravzaprav sploh ni. Za slovenske otroke nemška šola ni primerna, ker slovenski otrok nemškega pouka ne more razumeti, in torej tudi v izobrazbi ne napreduje in hodi zastoj v šolo obleko trgati; pa tudi za nemške ne, ker vsi ti razumejo slovenski in jim nič ne škodi, če se naučijo prav slovenskega jezika. Na sedanji slovenski šoli pa se otroci itak učijo tudi slovenskega jezika v višjih razredih, kakor je edino primerno. Mesto da se torej tukajšnji posilinemci potegujejo za čisto slovensko šolo, bi si rajši prizadevali, da se sedanja šola razširi, tako, da bi se otroci za življenje res dobro in korenito izobrazili. (To bi otrokom res kaj koristilo. Ko bi Nemci v Slov. Bistrici namesto posebne nemške šole bili poskrbeli rajši n. pr. za dvojezično meščansko šolo, bi to koristilo otrokom za življenje, in sicer slovenskim in nemškim, tako pa je cepljenje šol otrokom v izobrazbi in napreduku le na škodo in so stroški brez prida. Ali naši posilinemci pač črtijo slovenski narod in slovenski jezik ter bi vse Slovence radi v žlici vode potopili, ko bi mogli. In to so ljudje, ki so sinovi slovenske krvi, n. pr. Baumann, ki se je pisal prej Drev, ali Gruntner, prej Zemljak, slovenska rodbina iz Laporja, ravno tako Kugler, Machoritsch i. dr. Da se ne sramujejo, svoj rod in jezik tako zatajiti, ko živijo vrhu tega le od slovenskega ljudstva! Kakor se čuje, so naši posilinemci za bodočo nemško šolo, za katero vozijo že kamenje skupaj, nalovili 29 otrok, seveda večinoma otroke slovenskih rodbin. Mi tukaj svarimo pred vsem može občinskega zastopa v Peklu, kjer imajo slovenski može sicer večino, pa so si izvolili posilinemca za župana, da se ne bodo dali zapeljati in prevzeli kakršnokoli obveznost glede prevzetja nemške šole v občinsko skrb. Ubogi kmet ima že itak toliko plačil in davkov, in sedaj naj bi še plačeval to nepotrebno nemško šolo! Pa tudi posamezni kmetje naj ne obljubijo, pošiljati svojih otrok v to nemško šolo, ker če bodo imela šola dovolj otrok, jo bodo takoj naložili občini na rame, da jo bode morala plačevati nemškemu Sulferajnu. Tako je bilo vedno in povsodi. Slovenski posestniki, branite se torej, dokler je čas! Občinski može naj na noben način ne pustijo, da bi se občina pri tej šoli kakorkoli v čem zavezala, pa tudi slovenski stariši naj ne obljubujejo nobenih otrok za nemško šolo. Za slovenske otroke je sedanja šola najbolj primerna, ker se učijo tu tudi nemškega jezika na podlagi slovenskega, in ker se jim razlaga pouk v razumljivem slovenskem jeziku. Bog pa obvaruj komu verovati, da bo nemški Sulferajn prepustil nemško šolo občini zastoj. To bi bila jako bridka prevara za naše kmete. Poleg tega naj pomislijo slovenski stariši, da otroci, ki se ne naučijo v šoli jezika svojih starišev, tudi starišev pozneje ne spoštujejo, ampak jim postanejo nepokorni ter jih naravnost zaničujejo. Povsodi vidimo take žalostne primere, kjerkoli hodijo slovenski otroci v čisto nemške šole. Grdo in brezvestno pa je, če se dajo kate'ri slovenski stariši zaradi kakšnih daril preslepiti, da kakor Judeži prodajo svoje ljubljene otroke našim sovražnikom, ki jih hočejo le potujčiti. Taki otroci, ki so slovenskih starišev, pa hodijo v nemško šolo, se vedno le pokvarijo. Zatorej slovenski stariši, ako hočete sebi in svojim otrokom dobro, branite se pekelske nemške šole in se držite sedanje svoje šole v Poljčanah, kjer se učijo otroci slovenskega in nemškega jezika in se vam ne bodo izneverili in popačili. Ubogim otrokom pa se bode tudi v šoli v Poljčanah poskrbelo za darila. Sploh je to drzno izzivanje Slovencev, da se v čisto slovenskem kraju stavi nemška šola, ki naj seje le združbo med ljudmi! Proč z nemškutarško kugo! Kdor seje veter, bo žel vihar.

Studenice. Tukajšnja podružnica Kmetijske družbe je imela pretečeno nedeljo po rani službi božji zelo dobro obiskan shod z zanimivim predavanjem gg. Škerleca in Čeriča, po večernicah pa v M. Z. jako vspodbuden govor g. Zebota.

Ptujski okraj

Ptuj. V soboto, 25. marca se je vršilo o priliki občnega zbora kmečke hranilnice in posojilnice v Ptuj predavanje. Predaval je gospod nadrevizor V. Puščenjak, ki je pojasnil razvoj in stanje Zadrzne zveze v Ljubljani ter govoril o slovenskih posojilnicah na Spodnjem Štajerskem. Pojasnil je pomen neomejene zaveze in dokazal, da se vlagateljem ni treba bati za hranilne vloge. Osvetlil je tudi primerne hujskanje časopisov zoper slovenske denarne zavode in pozival navzoče, da naj vsakega človeka, ki bode obrekoval naše posojilnice, naznanijo Zadrzne zvezi v Mariboru, katere ga bo izročila sodišču.

Zborovalci so odobrvali izvajanja govornika, ter izražali svoje zadovoljstvo nad tem, da se je javno in odkrito pojasnil položaj glavne posojilnice v Ljubljani in dokazalo, da Zadrzna zveza v Ljubljani nima nobene zveze s to posojilnico.

Sv. Marko. Tu se je ustanovilo preteklo nedeljo po prizadevanju g. nadučitelja, Mihaela Vauhnička, Veteransko društvo, in kar moramo pozdraviti s posebnim veseljem: Poveljni in poslovni jezik je slo-

venski. Novoustanovljenemu društvu želimo najboljši uspeh, gospodu ustanovitelju pa prisrčna zahvala! Novo društvo si pač ne bo naročilo za svoj list „Stajerc“, kakor bukovski „fajerber“.

Ormož. Politično društvo našega „dragega“ liberalnega advokata dr. Serneca „Sloga“, je na občnem zboru v nedeljo, dne 2. aprila sklenilo zahvalo za dosedanje delovanje dr. Ploja in ga bode naprosilo, da sprejme zopet kandidaturu. Ljubi in še bolj nam dragi advokat dr. Serneč si torej želi zopet Ploja. Naši ljudje si pa želijo miru in odkritosrčne sloge, zato pa se ne bodo nikdar ogrevali za moža, ki je s svojim uskoštvo povzročil v naši domovini toliko prepira in političnega sovraštva. Spominjajo se tukaj volilci še tudi prav dobro, kako so jih liberalci, ne da bi zasluženi poslanec dr. Ploj to branil, zmerjali in napadali na prvem shodu po volitvah. Siti smo že vednih napadov med nami samimi, zato bomo volili kandidata Slov. kmečke zveze, liberalni advokate pa naj imajo dr. Ploja, ako ga hočejo.

Svetinje pri Ormožu! Ze dolgo ni bilo iz naše župnije nobenega glasu! Zato sem si dovolil poslati enkrat nekoliko vrstic v naš ljubi „Slov. Gospodar“. Sicer pridem že malo pozno s svojim dopisom, pa ker se zanašam na potrpežljivost g. urednika, upam, da ga ne bo vrgel v koš. Dne 5. februarja t. l. sta obhajala v navzočnosti svojih dobro vzgojenih otrok in rodbine, ki so prihiteli od daleč, vrla naša pristaša in veletna naročnika „Slov. Gospodarja“ svojo zlato poroko; ravno isti dan kot pred 50. leti, g. Matija Hedžet iz občine Žerovinec, in njegova žena Julijana, rojena Vraz, nečakinja dičnega ilirskega pesnika Stanka Vraza. Pred sv. mašo so č. g. pater Janez iz Lipnice s krasnimi besedami čestitali zlatoporočencema ter jima polagali na srce vse bridkosti in dolžnosti, katere sta toliko let zvesto izpolnjevala. Na gostiji se je nabralo tudi 20 K za „Slov. Stražo“. Č. g. župniku, kakor tudi č. g. patru Janezu, se za vso skrb in trud izreka najprisrčnejša zahvala, kajti preskrbela sta nam ta dan tudi pozno sv. mašo. Podobne slovesnosti se v lepi naši župniji najstarejši ljudje ne spominjajo. Čvrstima starčkom pa na kličemo: Bog naj vaju ohrani še mnoga leta! — Občinski odborniki občine Žerovinci so pri obč. računu dne 9. svečana svojemu že 8. dobo županujočemu županu, g. Francu Vrazu, izrekli zaupanje, ter ga izvolili za častnega župana in mu za njegove mnoge zasluge, ki si jih je pridobil v občini skozi 20 let svojega županovanja, izročili častno diplomu! Iskreno čestitamo!

St. Janž na Dravskem polju. Dekliška zveza je priredila pri nas dne 2. aprila prav zanimiv shod. Izborni govori gđe. učiteljice Erne Razlag iz Ptuja, deklic Ivanke Horvat in Alojzije Kovačič, so napravili mogočen vtis na mnogobrojne poslušalce. Želimo še večkrat takega sestanka.

Sv. Jurij na Dravskem polju. Pri nas smo obhajali od 4. pa do 12. marca sv. misijon. Z veliko gorečnostjo se je udeleževalo ljudstvo pridig, kajti cerkev je bila dopoldne in popoldne natlačeno polna. Tisočera hvala č. gg. očetom misijonarjem za njih trud in požrtvovalnost v spovednici in na prižnici! Samo za naše liberalce in štajercijance je bil sv. misijon trn v peti; no, resnica pač v oči bode. Dopisnik „Stajerc“ se zaganja v gg. misijonarje, češ, da so metali ljudem pesek v oči; morda si ti, revček na duhu, imel ta vtis. Nad vse veličasten je bil dan skupnega sv. obhajila (12. marca). Skoro vse ljudstvo cele fare, mlado in staro, je z veliko pobožnostjo pristopilo k mizi Gospodovi; popoldne so bile pa prepevane litanije in procesija z Najsvetejšim. Liberalcev in štajercijancev seveda ni bilo zraven. Prisrčna hvala tudi našemu nad vse dobremu gospodu župniku za trud, in tudi sosednjim gg. duhovnikom za pomoč v spovednici. Ljubi Bog povrni vsem tisočero.

Cirkovce pri Pragarskem. Po mnogih zaprekah so vendar začeli graditi pri nas postajališče. Ze meseca maja se bodo ustavljali osebni vlaki pri Cirkovcah. Sedaj je konec tistim mešetarskim novicam, da ne bo postajališča, ako se ne pošlje zopet nekaj stotakov. Res, „laž ima kratke noge“, tako bo zažvižgala lokomotiva.

Cirkovce. Zadrzna tehtnica je dobila napis, da bo vsakdo vedel, kam naj prižene vole, ako noče biti goljufan pri kupčiji. Ko se ni bilo napis, je menil nekdo, da je ograja pri tehtnici za zborovanje; zato je nekdo zahteval pri tisti ograji, ker je namočil prej svoje možgane v norem florianu, da mora gosp. kaplan z nabranim denarjem postaviti hotel pri postajališču. Njegov sosed mu je dal dober nasvet, naj si postavi kotel z mrzlo vodo. Mi pa svetujemo Goljotovi gostilni, Starašini trgovini in cirkovski posojilnici, naj si tudi oskrbe lepe napise! Zakaj ni nobenih napisov? Saj je malo stroškov, a zunanost naše vasi bi bila ličnejša.

Cirkovce. Mnogo gostij je bilo že letos v naši župniji. Najiminitnejša je bila Tomine-Sagadin, a tudi na gostiji Vabošek-Zafošnik je bilo prijetno. Brez plesa, a ne brez petja in godbe, smo bili židane volje tem bolj, ker sta oba ženina zavedna Slovenca. Na predlog domačega gospoda kaplana so darovali narodni gostje v Sagadinovi hiši 10 K in v Zatošnikovi 6 K za „Slovensko Stražo“.

Zetale. Kolikor je dosedaj uradno znano, bo šla nova državna železnica, ki bo vezala Dunaj in mesto Split v Dalmaciji, iz Ptuja v Rogatec skozi Zetale. V žetalski fari boste mali postaji v Dobrni, na travniku gospe Horvatove in na Prevalih, večja postaja pa bo v Zetalah. Kedaj se bo gradila ta želez-

nica, še ni natanko znano. Dolgo ne bomo več čakali. Načrte dela že inženir Sehenkl v Gradcu. Da se je ta železnica pospešila, imajo največ zaslug poslanci Slov. Kmečke zveze. Dr. Korošec in dr. Benkovič, ki sta vedno in vedno dregala železniškega ministra, posebno pa deželni glavar kranjski, pl. Šuklje, goreči pristaš Vseslovenske ljudske stranke, h kateri pripada tudi Slovenska kmečka zveza. Ta železnica bo odprla naše vinorodne haloške gorice. Potem nam ne bo več treba težko pridelanega vinskega pridelka dati napol zastoj domačim in ptujskim vinskim odeluhom, ampak ga bomo lahko pošiljali dalje v svet, kjer bomo dobili boljše plačilo. Zato smo pa poslancem S. K. Z., posebno dr. Korošcu, iskreno hvaležni za ves njegov trud.

p Zetale. Meseca marca je nek hud liberalce iz Čeremožiš, saj ga vsi poznate, v svoji gorici pred svojimi kopači divje preklinjal in zmerjal sivo glavo našega častitega priljubljenega g. župnika in delavnega č. g. kaplana. Seveda si je privoščil tudi druge „klerikalce“, kakor n. pr. Janeza Vogrineca, Gašpara Korena itd. Znabiti si misli, da bo imel zdaj pri svoji gorici več blagoslova. To je njegova stvar. Mi ga le pomilujemo.

p Zetale. Katoliško bralno in izobraževalno društvo pridno napreduje. Skrbno se čitajo knjige in pridno pristopajo udje k temu društvu. Imamo že dosti čez 200 članov. Tudi naši liberalci hočejo postaviti svoje društvo na noge. Kmalu po novem letu so se začeli pripravljati na igro, ki so jo namenili igrati (zadnje nedelje pred pustom). Ker pa nekateri stariši niso pustili svojih deklet, da bi hodile ponoči okoli, je pa učitelj Trafenik s svojim tovarišem hodil na dom igralcev, da jih je tam učil in pripravljaj za namenjeno veselico, ki bi se imela vršiti v novi šoli. Toda čas je kmalu dotekel. Prišla je tista nedelja, ko smo že z veseljem pričakovali, kedaj se bode oglasila krasna godba, ki bi nas vabila k slovesnosti naših liberalcev. Ali kaj je bilo? Nič! Ves njihov trud je bil zaman. Le škoda, da je ni bilo. Imela je biti popolnoma na nov način. Za je pri vajah je bilo smešno; kakor se pripoveduje, so glavni igralci, kadar so se pripravljali in vadili, stali na mizi, imeli bele robce na glavi ter peli drug drugemu na uho. To bi bila smešna igra in popolnoma na nov način. Res škoda, da se ni vršila. Nekateri njihovi igralci so šli k večernicam, in potem k veselici Kat. bralnega in izobr. društva. Trafenikov tovariš pa je v četrtek, petek in soboto nekam pobegnil. Saj vemo, kje je bil. V nedeljo, dne 12. sušca je predsednik liberalnega Bralnega društva pri cerkvi naznanil, da bo imelo društvo v novi šoli shod. Milo je vabil ljudi k obilni udeležbi. Marsikaj je obetal, pa vse je bilo zaman. Govorniki so bili štirje: Predsednik Sime, dva učitelja in „poslanec“ Spindler, le poslušalec je bilo prav malo. Vsi štirje so skoncili svoje govore v četrtr ure. Začel se je ta velikanski shod ob 10. uri ter trajal do 11. Predsednik Simon Potočnik je govoril nazadnje. Med govorom je imel klobuk na glavi, ker se mu ni zdelo vredno, da bi se pred tako malo poslušalci odkril. Slovesno pa so obhajali liberalci pustni večer. Celo noč je bila postelja nekega gospodiča nedotaknjena. Ko so ga bili v eni gostilni že siti, pa je šel v drugo. Bil je maskiran, opravljen kakor berač ali kakor kak eigan. Drugo jutro, ko so šli otroci v šolo, je šel on domov. Bil je tako izmučen, da še poklekati ni mogel, ko ga je č. g. kaplan srečal, ko je šel z Najsvetejšim na spoved. Še mnogo je takih reči, ki jih pa ne bomo omenjali, ker je škoda časa in papirja. Kaj smešnega pa je večjih potrebno; in za to skrbijo naši liberalci.

p Cirkevce na Drav. polju. V nedeljo 9. aprila po večernicah se vrši v Goljatuvi gostilni gospodarski shod, ki ga priredi „Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru. Kmetje, pridite!

p Sv. Lovrenc na Drav. polju. Prihodnje nedelje dne 9. aprila po rani božji službi se vrši pri nas gospodarsko zborovanje, ki ga priredi „Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru“. Ker bo shod za naše gospodarske razmere velike važnosti, so vsi tukajšnji živinorejci vabljani da se zanesljivo udeležijo zborovanja.

Ljutomerski okraj.

l Sv. Križ pri Ljutomeru. Med tem, ko se čuje od drugod žalostna vest, da je Mohorjeva družba v številu udov nazadovala, smemo mi naznaniti veselo vest, da smo znatno napredovali. Lani smo imeli gotovo že lepo število udov, namreč 311. To leto jih je pa kar za 27 več, tako, da ima letos pri nas Mohorjeva družba 338 udov. Koliko dobrih knjig bo prišlo na ta način zopet v župnijo, in kakor upamo, gotovo ne zastoj. Korist branja dobrih knjig je ja neprecenljiva.

l Sv. Križ na Murskem polju. Naše Bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek, to je dne 17. aprila, veselico v gostilniških prostorih g. Ignaca Hauptman v Križevcih. Na sporedu sta dve gledališki predstavi in tudi naši vrli tamburaši nas bodo zopet razveseljevali s svojimi „instrumenti“. Po veselici prosta zabava, katera nam še tudi kaj zanimivega obeta. Torej vsi znanci in prijatelji od blizu in daleč in vsa sosedna društva ter vsi, ki ste radi dobre volje in bi se pa spet malo razveselili in kaj lepega videli, na veselo svidenje na velikonočni ponedeljek. Začetek ob 4. uri popoldne. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. K najobilnejši udeležbi uljudno vabimo.

l Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Bralno društvo opozarja vse prijatelje poštene zabave, da priredi na velikonočni ponedeljek v prostorih gospe Trstenjak prelepo igro „Divji lovec“. Naprogramu so tudi krasne pevske točke in tamburanje. Pridite v obilnem šte-

vilu, in tedaj se bo razvila po igri tudi vesela, a dobra in poštena zabava. Natančnejši program se naznači prihodnjč.

Slovenjgraški okraj.

s Smartno ob Paki. (Še enkrat naše šolske razmere.) Ne mislimo odgovarjati tem potom dopisu v „Narodnem Listu“, kjer se surovo in neosnovano napada krajni šolski svet, oziroma komisija za opravičevanje zamud šoloobveznih otrok, ker so člani te komisije odločni naši somišljeniki, pač pa hočemo opozoriti tem potom javnost in tudi višjo šolsko oblast na nekaj družega. V dopisu „Nar. Lista“, kjer zagovajja dopisnik g. nadučiteljja, se čita med drugim tudi, da v času, ko je imel g. nadučitelj obravnavanja zamud, ni bilo toliko strank kaznovanih, kakor pa sedaj, ko je isto delo v rokah omenjene komisije, katere članom je g. nadučitelj iz strankarskih ozirov nasproten. Vprašamo, kako je to mogoče?! Zelo čudno se nam zdi, in mislimo, da to ni samo slučaj, da bi naenkrat, ko je izročil g. nadučitelj obravnavanje zamud komisiji, otroci bolj slabo obiskovali šolo. Nastane vprašanje, če ni g. nadučitelja njegova, preburo utripajoča liberalna žilica, to pot vendarle prehudo razburila, da je izdal to, za kar se bo gotovo višja šolska oblast precej zanimala in bomo po svoji skromni moči poskrbeli tudi mi. Hotel je po znani liberalni maniri izpodkopati ugled spoštovanim možem komisije, a je pošteno sam nasedel. — Še nekaj! V dopisu „Nar. Lista“ se napada tudi načelnik kr. šol. sveta, češ, da je letos spoznal 9 za šolo nesposobnih otrok sposobnim, in da bodo sedaj isti kaznovani. Povprašali smo pri dotičnih strankah in izvedeli, da dosedaj tozadevnih odlokov še nimajo v rokah. Od kod torej dopisnik „Nar. Lista“ to ve?! Lansko leto je popisoval otroke g. nadučitelj sam. Spoznal je otroke za nesposobne in dotičnim starišem zagotovil, da jih ni potreba pošiljati v šolo — slučaj Glojek in Praprotnik — a je potem vkljub temu izročil razredniku popolen imenik, da so bili dotični stariši res kaznovani. To se je dobro obneslo, ne li g. nadučitelj?! Ni čuda torej, da je Vaša priljubljenost ne le v širših krogih, kjer kot pristaš liberalne stranke niste priljubljeni, temveč tudi v ožjih vrstah Vaših liberalnih somišljenikov, skrcila na ničlo. To je popolna resnica! Dobrohotno Vam torej svetujemo, da te napade opustite, ker možem, kot so župan g. Pirtošek, Šteblovnik in Koren, pisava in napadi umazanega „Nar. Lista“ pač ne morejo škodovati. Škodovali bodo podobni izbruhi le Vam, ker bomo prišli še z drugimi dejstvi na dan, katera bodo liberalni stranki zelo, zelo neljuba. Torej pamet!!!

s Sv. Primož nad Muto. V nedeljo, dne 2. aprila smo pokazali Sentprimožani, da še živimo in se še čutimo dobre, verne Slovence. Lepo število do 80 se nas je zbralo pri posestniku Ledineku na občini zbor Izobraževalnega društva. Na ustanovnem shodu je govoril poslanec dr. Verstovšek; društvo je oživil tokrat s svojim predavanjem. Posestnik Uršnik je otvoril zborovanje; č. g. Pintar je podal poročilo odhorovo. Nato je govoril g. poslanec o izobrazbi, o potrebi vednega šolanja tudi za kmete, o slabih gospodarskih razmerah marenberškega okraja, o propadanju kmečkoga stanu v tem okraju in o drugih javnih zadevah, katere mora poznati tudi kmet. Večkratni „živio“-klici so se zahvaljevali govorniku za poučne besede. Do 40 udov se je vpisalo in plačalo udmino na dan zborovanja. V odbor so voljeni: Uršnik predsednik, Breznik Jože podpredsednik, Pintar J. tajnik, Lavko M. blag., Hölbl in mežnar odbornika, Ladinek knjižničar, Anton Kos in Potočnik Lud. rač. pregledovalca. Po zborovanju so se razgovarjali možje s poslanecem še o mnogih zadevah, zlasti o šolskem vprašanju Sv. Jerneja.

s Marenberg. Veste kaj, fantje in dekleta, kaj bi pa bilo, če bi si ustanovili mi kakšno izobraževalno društvo ali pa mladeniško in dekliško zvezo! Kaj pravite k temu, dragi mladeniči in mladenke? Ali bi ne bilo potem veselo v Marenbergu, ko bi imeli kaj takega? Tega, seveda ne sme nihče reči, da smo za nič, da nič ne naredimo za narodno stvar, za naše razmere še mi zadosti delamo. Toda lažje bi potem delovali, če bi ustanovili kako društvo. Saj beremo vedno v časnikih, kako se fantje in dekleta na vseh koncih in krajih naše mile slovenske domovine dramijo in si ustanavljajo društva in zveze, v katerih se izobrazujejo in napredujejo na političnem polju. Na ta način se tudi lažje izognejo raznim priložnostim, ki pretijo od vseh strani, in se lažje branijo proti sovražniku, ki ga je povsod dovolj. Tudi mi se ne pustimo zaničevati in zasramovati od verskih odpadnikov in narodnih nasprotnikov; agitiramo z vsemi močmi, da dosežemo, kar si želimo. Toda poseamezno ne dosežemo nič, le skupno. Zato pa, dragi fantje in dekleta, združimo se v veliko četo. držimo se eden drugega, kakor zvesti bratje in sestre in ne mirujmo poprej, dokler ne zaplapola slovenska zastava po naših krajih.

Konjiški okraj.

k Konjice. Kmečka hranilnica in posojilnica ima na velikonočni ponedeljek, dne 17. t. m. svoj III. redni občni zbor. To je denarni zavod, ki dela našim kmetom čast. Zaupanje slav. občinstva je vsestransko. Naj govore obrekljivi jeziki kar hočejo, to je jasno: tu se družijo zanesljivost, vestnost in požrtvovalna nesebičnost, ki želi le korist posameznika in skupni gospodarski napredek. Da se razblinijo zadnji pomisleki med občinstvom, se uljudno vabijo vsi

člani, naj se zbora sigurno udeležijo. Vedite pa, prijatelji in neprijatelji: To je ljudsko delo, in ljudsko delo ima veljavo, moč in obstanek.

k Konjice. Gotove tržke gostilne nimajo važnejšega dela, ko da skrunijo resni postni čas s sistematičnim krokanjem, ki ni v čast njim in ne obiskovalcem.

k Konjice. Dne 5. marca in 2. aprila sta se vršila dva dobro obiskana shoda Dekliške zveze, ki ponosna na svoje delo in zvesta svojim načelom, hiti za vzornimi cilji, probuditi svoj dom za veličast vere in domovine. Umevno je, da duh, ki vlada v zvezi, marsikomu bode v oči, a čim vrlejša so dekleta, tem mirnejše zasledujejo blagotvorni svoj smoter. Miadenke, zveza vam je zvezda voditeljica, ki vas vnema za to, česar so polna vaša sreča, zvesta ljubezni do vere in domovine.

V Cadramu je imela slovenska ljudska posojilnica za Oplotnico in bližnji okraj, ki je začela dne 9. marca 1902 svoje delovanje, občni zbor, pri katerem se je poročalo, da je imela l. 1910 nad 240.000 K prometa in ima nad 7000 K rezervnega zaklada in svojo lastno hišo v Oplotnici z malim posestvom. Uraduje pa ta naša posojilnica še v župnijski hiši tik nove cerkve, ker ima še v njeni lastni hiši vso pravico prejšnja, že nad 80 let stara lastnica, do smrti. Dosedanjemu odboru se je izreklo zaupanje in so se računali že po g. nadrevizorju Pušenjaku pregledani, soglasno potrdili, ter se je slednjič tudi stari odbor soglasno vnovič izvolil. V njem imamo kar 7 trdnih posestnikov, odločnih domačinov, kateri so pri občini zapisani kot volilci I. razreda, so skrbni gospodarji in imajo sami lepe svote denarja tukaj naloženega, zato pa tudi skrbijo, da se denar varno obrestuje. Od lani imajo naši posilincevi v Oplotnici že tudi s pomočjo matere Südmarke svojo posojilnico. Oni, ki so pred ustanovitvijo naše rekali, da pri nas posojil sploh ni nič treba, so zdaj spoznali drugo kot potrebno in pri vsaki priložnosti hujskajo proti naši nevedne ljudi, češ, da bodo izgubili svoj denar, in nabajajo se med narodnjaki še taki ljudje, ki imajo veliko tisočakov v nemški hranilnici ali kje drugje naloženih in zaupajo bolj našim nasprotnikom, kakor pa poštenim domačinom, ker prvi imajo v lepih palačah svoje urade in blagajne, katere so jim pozidali Slovenci z dobičkom svojih vlog, tako pomagajo k temu, da smo mi podlaga tužjevi peti. Pravi domoroдец pa skrbi za blagor domovine, kateri obstoji v gmotnem in duševnem napredku. Če kdo učaka, da se bo rekalo: Posojilnice na Kranjskem imajo 100 ali več milijonov premoženja, kako nas bodo tuji spoštovali!

Celjski okraj.

e Slivnica pri Celju. Slivniškemu vodji liberalcev se zdi že predolgo čakati, da bi prinesel „Nar. List“ poročilo o izidu volitev; zato se ponaša s svojo zmago v ljubljanskem „Slovenskem Narodu“, ker je šel „Nar. Dnevnik“ rakom žvižgat. Ko je začel „N. Dnevnik“ izhajati, ga je pripravil z velikim lepakom na čebelnjaku; to je tisti čebelnjak, ki je bil radi zidanja IV. razreda za nekaj korakov prestavljen; stalo je pa to delo občane toliko, da je nek Slivniččan rekel: Če svoto, ki se je izdala za prestavljanje čebelnjaka, pomnožimo z 10, dobimo že skupaj denar za novo šolsko poslopje. — Dopisniku se zdi potrebno omeniti, da je bila volitev ob obletnici Kumerčevega pogreba. Tako zdaj še-le vemo, zakaj je volitev, ki bi se imela izvršiti novembra, bila 16. sušca. S Kumercem bi bili vi pač rajši tiho, ki mu niste privoščili tolažbe sv. zakramentov, ter ga niste, dasi od mnogih strani naprošeni, pri svojih obiskih k temu nagovarjali. Zdaj, ko je leto minulo, pišete, „ni se dal namreč spovedati“, takrat ste pa brzovajili na ordinarijal, da se je želel spovedati. G. župnik dobro ve, kakšne ljudi ima v fari, zato je moral, poslušajoč svoje vest, pri izbiranju kandidatov za občinski odbor, izločiti vse tiste, ki trosijo grd liberalizem; žal, da ljudstvo še ne pozna volkov v volčji obleki. A storil je svojo dolžnost kot dušni pastir ter povzdignil svoj glas; da je ostal njegov glas glas vpijočega v puščavi, to mu njegove zasluge ne zmanjša. Pa že sedaj se mnogim odpirajo oči ter se kesajo svojega ravnanja s svojim domačim župnikom, se tudi še srामujejo; kesali pa se bodo še velikokrat, preden bo potekla doba; ker z verskim liberalizmom bo vladal v občini, kakor že dosedaj, gospodarski liberalizem, to se pravi, ne bo se gledalo na kraje; občinski veljaki bodo z denarjem po svojih liberalnih nazorih razpolagali in cvetela bo gostilniška obrt.

e Lahovna pri Celju. Umril je dne 25. marca t. l. posestnik Jožef Pečnik v Pernovu. Pokojnik je bil vzor krščanskega moža, vnetega kristjana. Posebno pa se je odlikoval s tem, da je držal nad 100 otrok pri sv. krstu na svojih blagih rokah. Pogreb se je vršil dne 27. marca ob 10. uri popoldne. Marsikoga je ganil od solz pogled na toliko množico ljudi, posebno pa otrok, katerim je bil pokojnik boter. Naj Vam bo torej dragi boter zemljica lahka, počivajte v miru in večna luč naj Vam sveti!

e Gornji Grad. Liberalizem hoče strahovati vse v Gornjem Gradu. Kdor zasleduje tukajšnje dopise v „Narodnem Listu“, spoznava lahko to klike v vsem njenem mišljenju, stremljenju in delovanju. Ti ljudje napadajo na najsurvejši način vsakogar, kdor se drži svojega katoliškega prepričanja in noče segati za liberalce v ogenj po kostanj. Kakor stekli pes napada mirnega človeka, ravno tako napada blatna cunjca „Narodni List“ gornjegrafske trezno misleče fante in dekleta. Kakor da bi bili mi krivi, da so li-

